

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز
۰۷ اکتوبر ۲۰۱۶

کمک بیشتر، فساد بیشتر

زعامت دولت مستعمراتی کابل با جیب پر از بروکسل برگشت. غنی و عبدالله هر دو از موفقیت در تددی، سرمست و شادمان بودند. کشور های شرکت کننده در جلسه بروکسل موافقت کردند که مبلغ ۱۵ بلیون (میلیارد) دالر برای بازسازی افغانستان خواهند پرداخت. مشکل دولت افغانستان و کشور کمک کننده جست و جوی دریافت پول نیست، بلکه نحوه استفاده آن در داخل است که در کدام راه ها مصرف می شود. قسمت اعظم کمک های "جامعه جهانی" در خلال ۱۵ سال اشغال افغانستان، به هدر رفته و در جیب مافیای سیاسی دولتی و غیر دولتی افتاده است. اگر جریان سیاسی کشور مانند سالیان گذشته ادامه یابد، سرنوشت ۱۵ میلیارد دیگر هم تأثر آور خواهد بود.

سرمست از باده پیروزی، غنی و عبدالله چنان از نتیجه جلسه بروکسل خوشحال بودند که گویا دو زعیم ملی و مردمی فاتح جنگ علیه دشمنان خارجی افغانستان گشته اند. عبدالله بعد از ختم گردهمایی بروکسل اظهار داشت که "تعهداتی که طی چند ساعت گذشته حاصل شده، بسیار مؤثر و دلگرم کننده است. این تعهدات پیام شفاف امید و حمایت را به مردم افغانستان آن هم در زمانی می دهد که کشور با تهدیدات امنیتی، مشکلات اقتصادی، چالش های سیاسی و منطقه ئی روبه رو است". بلی آقای رئیس اجرائی دولت مستعمراتی کابل! وعده این کمک ها واقعاً دلگرم کننده است، زیرا یک قسمت آن در جیب شورای نظاری ها و جمعیتی ها خواهد افتاد، طوری که در مدت ۱۵ سال گذشته همین فساد رایج بود و شما مردم از آن حالت سوء استفاده نمودید. هیأت دولت مستعمراتی کابل درین گردهمایی "چند سند مهم در رابطه با ستراتیژی ملی خود کفائی، توسعه ملی زیربناها، توانمند سازی زنان افغانستان، توسعه شهری و میثاق شهروندی و سند پاسخدهی متقابل افغانستان و جهان را ارائه کردند". اما سؤال درین جاست که در گردهمایی های جهانی گذشته، زعامت دولت مستعمراتی عین وعده ها را به جامعه جهانی داده بود، لاکن نتایج آن وعده ها، ترویج فساد و گسترش قاچاق مواد مخدره و خیانت پیشگی بود. افغانستان اشغال شده هنوز هم از زمره فاسد ترین کشور ها در جهان شمرده می شود. کشور های متجاوز هم در ترویج فساد نقش عمده داشته اند.

نظر به گزارشات مختلف ملل متحد و اداره تقنیش عمومی برای اعمار مجدد افغانستان، فساد از بالا به پائین، تمام سکتور های افغانستان را فرا گرفته است. از ۱۵ سال بدینسو، افغانستان عملاً به یک نظام کلپتوکراسی یعنی دزد سالاری مبدل شده که در آن گروه ها، افراد و دزدان مافیائی حکومت می کنند. دزدی و اختلاس یک فرهنگ جبلی دولت مستعمراتی شده و کسی هم نیست که بتواند جلو همچو غارت گری ها را بگیرد. کشور های کمک دهنده هم دزد

اند، بدین معنی که مقدار عظیم کمک ها دوباره به مرجع اصلی یعنی کمک دهنده بر می گردد. کشور های کمک دهنده، "مشاوران و متخصصان" خود را هم می فرستند که از وجه کمک اعطا شده به افغانستان، معاشات گزاف این مشاوران و متخصصان پرداخت می شود. پولی که به افغانستان داده می شود، یک مقدار آن دوباره در بانک های کشور های کمک دهنده سرمایه گذاری می گردد.

ان جی او ها منبع دوم فساد در داخل کشور اند. ان جی او های بزرگ یا به اصطلاح ستراتیژیک در دست کشور های اشغالگر است که یک عده افغان های فروخته شده را در رأس آن قرار می دهند و خود از عقب نظارت می کنند. قرار داد هائی که به ان جی او ها داده می شود به میلیون ها و حتا میلیارد ها دالر می رسد که حسابش را خدا می داند. این پول ها از افغانستان بیرون گشته و در بانک های خارج ذخیره می شود. برادران کرزی و برادران محمدی میلیون ها دالر را دزدیدند، بدون این که مورد سؤال قرار گیرند. از فساد کابل بانک همه آگاه اند که یکی از برادران حامد کرزی به اسم "محمود کرزی" همراه با خلیل الله فیروزی و شیرخان فرنود صد ها میلیون دالر را به غارت بردند. بعد از فشار زیاد جامعه جهانی، فیروزی و فرنود چند ماه مختصر زندانی شدند، اما دوباره آزاد گردیدند. محمود کرزی هنوز هم بی دغدغه گشت و گذار می کند و هرگز مورد سؤال و جواب قرار نگرفته است.

اشرف غنی می گوید که به جامعه جهانی نشان دهد که او مانند حامد کرزی نیست و تحمل فساد را ندارد، اما عملاً ثابت نساخته است که در خصوص مهار کردن فساد، کاری از پیش برده باشد. میلیون ها دالر غارت شده از کابل بانک هنوز هم به دست نیامده است و مجرمین با سر بلند در محافل کابل ظاهر می شوند. کشور های کمک دهنده زیاد هم مایل نیستند که افغانستان و زعامت فاسد و دست نشانده آن را زیر فشار قرار دهند، زیرا خود در فساد افغانستان شریک اند و می دانند که "چوبک زدن آب گنده، بوی آن را بیشتر بالا می کند".

باید متذکر شد که یک هزارم پولی که در افغانستان اشغال شده مصرف شده، در المان اشغال شده مصرف نشده بود. المان مخروبه از خرابه های جنگ دوم سر برآورد و این کشور را در صدر ممالک پیشرفته جهان قرار داد. اما در افغانستان با وجود صرف بلیون ها دالر و حمایت نظامی کشور های استعماری از نظام دست نشانده خود، این کشور نتوانست که مردم خود را حداقل سیر کند و برای جوانان کار و حرفه جست و جو نماید. روی همین دلیل است که جوانان ما از کشور فرار می نمایند و به استقبال خطر می شتابند تا لقمه نانی به دست آورند.

غنی و عبدالله باید از نتیجه گردهمایی بروکسل شادمان باشند. این دو می دانند که اگر میلیون ها دالر بار دیگر هم گم شود و در جیب های فاسقان بیفتد، کی آنها را مورد سؤال قرار می دهد. هر دو در یک کنجی از جهان خواهند خزید و به حیات بی ننگ شان ادامه خواهند داد.